

Betænkning

over forslag til lov om nukleare anlæg (atomanlæg).

(Afgivet af udvalget den 2. maj 1962).

Udvalget har afholdt 6 møder og har haft 2 samråd med justitsministeren.

På spørgsmålet om, hvorvidt den bemyndigelse, der i lovforslagets § 9 gives statsministeren med hensyn til nukleart drevne transportmidler, ikke bør begrænses således, at statsministeren alene kan bestemme, at lovforslagets regler skal finde anvendelse på dette område, har justitsministeren oplyst, at der antagelig i løbet af kort tid vil foreligge en international konvention, hvori erstatningsbestemmelserne i forbindelse med nukleart drevne transportmidler nærmere udformes. Den anførte begrænsning i statsministerens bemyndigelse vil derfor kunne foregribe de bestemmelser, som konventionen vil komme til at indeholde.

På spørgsmål, om der kan siges noget om forsikringspræmiens størrelse, har justitsministeren henvist til den som bilag optrykte skrivelse af 7. april d. å. fra Assurandør-Societetet.

Udvalget har i *ændringsforslag nr. 1*, der er tiltrådt af justitsministeren, foreslået, at bestemmelsen i lovforslagets § 3, sidste punktum, udgår som overflødig.

Vedrørende det af et *mandretal* (venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) stillede *ændringsforslag nr. 2* til lovforslagets § 38 ønsker mindretallet at bemærke:

Om bestemmelsen i lovforslagets § 38, stk. 4, 1. punktum, der svarer til § 39, stk. 3, 1. punktum, i udkast til lov om nukleare anlæg (atomanlæg), udtales i den af det af justitsministeriet nedsatte udvalg den 16. juni 1961 afgivne betænkning om adgangen

til at drive nukleare anlæg (atomanlæg) og erstatningsansvaret for skade forvoldt af nukleare ulykker p. 92:

„Reglerne i stk. 3 giver mulighed for at pålægge indehaveren bødeansvar, selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes ham, men da således, at der ikke fastsættes nogen forvandlingsstraf. Reglerne er i overensstemmelse med straffebestemmelserne i en række nyere love, f. eks. lov nr. 213 af 16. juni 1958 om afsætning af danske landbrugsvarer § 5, stk. 2, lov nr. 214 af 16. juni 1958 om tilvirkning og forhandling m. m. af ost § 6, stk. 2, lov nr. 215 af 16. juni 1958 om udførsel af kød m. m. § 5, stk. 2, lov nr. 217 af 16. juni 1958 om slagtning, forhandling, udførsel og indførsel af fjerkræ m. v. § 9, stk. 2, og lov nr. 57 af 4. marts 1959 om udførsel af frisk dansk frugt § 5, stk. 2.“

I bemærkningerne til lovforslagets § 38 ses ikke anført yderligere begrundelse for denne bestemmelse, men justitsministeren har over for udvalget oplyst, at bestemmelsen ønskes indført dels af bevismæssige grunde, fordi det navnlig for store virksomheders vedkommende ofte vil være vanskeligt for anklagemyndigheden at finde frem til den over- eller underordnede funktionær, der bevisligt forsætligt eller uagtsomt har begået den pågældende lovovertrædelse, dels fordi det er ønskeligt ad denne vej at indskærpe indehaveren hans ansvar.

Mindretallet finder ikke, at de anførte begrundelser er tilstrækkelige til at fravige dansk rets almindelige regel, hvorefter bøde alene idømmes for forsætligt eller uagt-